

Aurrera haurtzaroa!

Miren Azkarate
Badiola

Udako iluntze epela, Donostia-ko Parte Zaharreko Plaza Berrian haurrak baloiarekin jolasean. Auzo bizitzaren arnasgune atsegin horretan bortizkeria: Polizia Munizipalak haien jolasean esku hartzen du. Plaza Berrian ezin omen da baloiarekin jolastu!, horretarako omen dago Trinitate plaza! Gainera, kasualitatea, gaur ere hurrei itxita dago Jazzaldirako pribatizatu dutelako. Berriz ere Donostia ezagutzera etorritako turistak pribilegiatuak; egiazko Donostia ezagutzeko aukerarik izango

ez dutenak, tamalez. Eta, axola al dio Donostia bisitatzen duen turistari bertako herritarren bizitzan Udalaren turistifikazio eredia eragiten ari den inaktuak? Seguru bertako pintxoak, bertako edari eta jakiak, bertako museo eta historia, hondartza, biodibertsitate, ohitura, musika eta bestelako adierazpen folklorikoak deskubritzeko irrikatan dela bidaiaria. Eta bertako egunerokoa? Bertako biztanleak? Bertako haurren barre eta jolasak? Euskarazko kantu eta leloak?

Gustura entzungo nuke bisitari atzerriarraren iritzia, egia esan. Baina, zer diote hurrek haien kale eta plazak “erreserba turistiko” egin izanari buruz, Goia jauna? Zeinentzat da Parte Zaharreko espazio publikoa? Inoiz baino ozenago haurrak eta auzotarrok kalea berreskuratzera! Parte Zaharra bizirik! Aurrera kalean jolasak antolatzearen gisako ekimenak! Aurrera haurrak eta haurtzaroa! Donostiako Parte Zaharraren turistifikaziotik ihes egindako batek... •

Balkoiak eta banderak

Antton Izagirre

Alderdi Popularreko buruzagi hautatu berriak, eskuinaren idearioaren beste ezaugarrien artean, «balkoiak eta banderak» iragarri dizkigu identitate ikur modura. Pablo Casadoren aitaponteko politikoa izan zen Fraga Iribarne hark, «kaleak nireak dira» haren defentsan, Gasteizko Martxoaren 3ko triskantzak eragin zituen gertakizunak ekarri dizkigu gogora. Zer egiteko prest dago oinordekoa, balkoiak eta banderak bere nahierara makurrarazteko? Hitz horien atzean ofentsiba nazionalista espainiarra ira-

garri digulakoan gaude. Beti harritu izan gaitu Aragoi edota Gaztelako hiri nagusienetan, eta ez hain nagusietan, balkoietak espainiar bandera erakustaldiak. Maiz galdetu izan dugu zer behar duten beren izaera eta sentipen espainiarra balkoiak banderez beteta erakusteko. Noiz eta zergatik jarri dituzten ikusita, argi geratu zaigu Kataluniako prozesuarekiko ofentsiban eraikitako balkoiak izan direla. Ez dira identitatea erakusteko zabaldu banderak, gerraren eta aurkaritzaren ikuspegitik besteenak zapuzteko zabaldutakoak baizik.

Euskal herritar eta abertzale modura, geure balkoi loretsuetan euskal nazioaren identitate aldarrien eskasiaren arrazoiak galdetu izan diogu geure buruari. Ongi usteko erantzun koherentea bilatu nahian, haien aldarrikapen baztertzaileari, geure naziotasunaren izaera barneratzailea, inklusiboa, alderatu nahi izan diogu. Iruñeko udaletxeko balkoian ikurrina debekatu dutela jakinda, edota Tuterako udaletxeko balkoitik «Gora Tuterak!» euskaraz aldarrikatze hutsagatik zenbait eskuindarrek erakutsi duten haserrea ikusita, balkoiak ez ote diren lo- rez apaintzeko otu zaigu. •